

Besl. O. nr. 39

(2002-2003)

Odelstingsbeslutning nr. 39

Jf. Innst. O. nr. 29 (2002-2003) og Ot.prp. nr. 109 (2001-2002)

År 2002 den 9. desember holdtes Odelsting, hvor da ble gjort slikt

vedtak til lov

om endringer i straffeloven og straffeprosessloven (rasistiske symboler, besøksforbud og strafferammen ved sammenstøt av lovbrudd)

I

I straffeloven 22. mai 1902 nr. 10 gjøres følgende endringer:

§ 12 nr. 3 bokstav a skal lyde:

a) hører blant de som omhandles i denne lov kapittel 8, 9, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 20, 23, 24, 25, 26 eller 33, eller §§ 135, 141, 142, 144, 169, 192 til 195, 197 til 199, 202, 203, 204 første ledd bokstav d, 222 til 225, 227 til 235, 238, 239, 242 til 245, 291, 292, 294 nr. 2, 317, 326 til 328, 330 siste ledd, 338, 342, 367 til 370, eller 423, og i hvert fall når den

§ 39 g tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Den løslatte kan begjære at forhørsretten treffer kjennelse om at vilkår som nevnt i første ledd *tredje* punktum skal oppheves eller endres, jf. straffeloven § 54 nr. 1.

§ 39 g fjerde ledd skal lyde:

Dersom institusjonen eller kommunen trekker sitt samtykke etter første ledd *tredje* punktum tilbake, gjeninnsettes den løslatte.

§ 39 g femte ledd første punktum skal lyde:

Dersom den løslatte i prøvetiden alvorlig eller gjentatt bryter fastsatte vilkår, eller særlige grunner ikke lenger tilsier prøveløslatelse i medhold av første ledd *tredje* punktum, kan påtalemyndigheten bringe spørsmålet om gjeninnsettelse inn for tingretten.

§ 62 første ledd skal lyde:

Har noen i samme eller i forskjellige handlinger forøvet flere forbrytelser eller forseelser som skulle ha medført frihetsstraff, anvendes en felles frihetsstraff. Den felles frihetsstraffen må være strengere enn det høyeste lavmål som er fastsatt for noen enkelt av forbrytelsene eller forseelsene og må ikke overstige det dobbelte av den høyeste straff som for noen av dem er lovbestemt. Den felles frihetsstraffen fastsettes som regel til fengsel, hvis noen enkelt av de straffbare handlinger ville ha medført slik straff.

§ 135 a første ledd første punktum skal lyde:

Med bøter eller fengsel inntil 2 år straffes den som ved uttalelse eller annen meddelelse, *herunder ved bruk av symboler*, som framsettes offentlig eller på annen måte spres blant allmennheten, truer, forhåner eller utsetter for hat, forfølgelse eller ringeakt en person eller en gruppe av personer på grunn av deres

trosbekjennelse, rase, hudfarge eller nasjonale eller etniske opprinnelse.

§ 192 tredje ledd bokstav b skal lyde:

- b) voldtekten er begått på en særlig smertefull eller særlig krenkende måte,

§ 195 siste ledd skal lyde:

Straff etter denne bestemmelsen kan falle bort *eller settes under det lavmål som følger av første ledd annet punktum* dersom de som har hatt den seksuelle omgangen, er omtrent jevnbyrdige i alder og utvikling.

§ 196 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b) handlingen er begått på en særlig smertefull eller særlig krenkende måte,

II

I straffeprosessloven 22. mai 1981 nr. 25 gjøres følgende endringer:

Ny § 100 b skal lyde:

Når en sak om besøksforbud i eget hjem, jf. § 222 a annet ledd annet punktum, bringes inn for retten, har den som forbudet er rettet mot, rett til forsvaret. Reglene i § 100 og §§ 101-107 gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 107 a første ledd første punktum skal lyde:

I saker om overtredelse av straffeloven §§ 192-197, 199, 200 tredje ledd og § 342 første ledd bokstav c jf. straffeprosessloven § 222 a har fornærmede rett til hjelp fra advokat dersom fornærmede ønsker det.

§ 107 a nytt annet ledd skal lyde:

Når en sak om besøksforbud i eget hjem, jf. § 222 a annet ledd annet punktum, bringes inn for retten, har den som forbudet skal beskytte, rett til advokat. Reglene i kapitlet her gjelder tilsvarende så langt de passer.

Nåværende annet og tredje ledd blir nye tredje og fjerde ledd.

§ 222 a skal lyde:

Påtalemyndigheten kan nedlegge besøksforbud dersom det er grunn til å tro at en person ellers vil
a) *begå en straffbar handling overfor en annen person,*

b) *forfølge en annen person, eller*

c) *på annet vis krenke en annens fred.*

Forbudet kan nedlegges dersom den som forbudet skal beskytte, har begjært det, eller allmenne hensyn krever det. § 170 a gjelder tilsvarende.

Besøksforbudet kan gå ut på at den forbudet retter seg mot, forbys

a) *å oppholde seg på et bestemt sted, eller*

b) *å forfølge, besøke eller på annet vis eller kontakte en annen person.*

Er det nærliggende fare for en handling som nevnt i første ledd bokstav a, kan personen forbys å oppholde seg i sitt eget hjem.

Besøksforbudet kan begrenses på nærmere angitte vilkår.

Besøksforbudet skal gjelde for en bestemt tid, høyst ett år av gangen. Besøksforbud i eget hjem kan vare i høyst tre måneder av gangen. Besøksforbud kan bare opprettholdes så lenge vilkårene er oppfylt.

Påtalemyndighetens beslutning om å ilegge et besøksforbud skal være skriftlig og angi den forbudet er rettet mot, den det skal beskytte og grunnlaget for forbudet. Tilsvarende gjelder en beslutning om ikke å ilegge et besøksforbud. Den forbudet er rettet mot og den det skal beskytte, skal underrettes om påtalemyndighetens beslutning ved en kopi av beslutningen. Den et forbud er rettet mot, skal også gjøres kjent med følgene av å bryte forbudet, jf. straffeloven § 342. Avslår påtalemyndigheten en begjæring om besøksforbud, skal det opplyses om retten til å bringe avslaget inn for retten etter sjetten ledd tredje punktum. Er det fare ved opphold, kan beslutningen etter første og annet punktum gis muntlig, men den skal da snarest mulig nedtegnes.

Påtalemyndigheten skal snarest råd og så vidt mulig innen fem dager etter at en beslutning om å ilegge en person besøksforbud er forkynt, bringe beslutningen inn for retten. Oversittes fristen, skal grunnen opplyses i rettsboken. En beslutning om ikke å ilegge besøksforbud kan bringes inn for retten av den et forbud skal beskytte. Den et besøksforbud er rettet mot, og den det skal beskytte, skal varsles om rettsmøter. Begge parter har rett til å være til stede og til å uttale seg. Rettens avgjørelser treffes ved kjennelse. Reglene i §§ 184 og 243 gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 222 b første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

§ 170 a gjelder tilsvarende.

§ 222 b fjerde ledd første punktum skal lyde:

Påtalemyndigheten må snarest råd og så vidt mulig innen fem dager etter beslutningen bringe saken inn for forhørsretten, som avgjør spørsmålet ved kjennelse.

III

Ikraftsettings- og overgangsbestemmelser

Loven trer i kraft straks.

Endringen i straffeprosessloven § 222 a gjelder for besøksforbud som påtalemyndigheten beslutter etter at bestemmelsen er trådt i kraft.

Ågot Valle
president

Sigvald Oppebøen Hansen
sekretær